DRENTSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 29 MAART.

Achtervolgens art. 3 van Zr. Mts. besluit, van den 6den Januarij 1831, no. 68 (*Staatsblad* no. 2), heeft Z. Exc. de Minister van financien, bij resolutie van den 25sten Maart 1836 no. 19, bepaald, de prijzen, het opgeld daaronder begrepen, waarvoor de collecteurs, splitters en debitanten der koninklijke Nederlandsche Loterij, de loten en gedeelten van dien, voor de vierde week der trekking van de laatste klasse der 167ste Loterij, zullen mogen uitgeven, te weten:

Bij verkoop: Geheele loten *f* 100, Halve *f* 50, Vijfde *f* 20, Tiende *f* 10, Twintigste *f* 5.

Wordende den belanghebbenden bij deze herinnerd, dat, bij voornoemd art. [illegible] uitdrukkelijk is [illegible] de collecteurs, splitters en debitanten [illegible] zijn, om zich naar die prijs-bepaling te regelen, en dezelve gedurig ter inzage voor het publiek beschikbaar te hebben.

Assen, den 26sten Maart 1836.

De Gouverneur der provincie Drenthe,
D. J. van Ewyck.

De GOUVERNEUR der provincie *DRENTHE* brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de *derde* zitting van den Militie-raad voor dit gewest, welke zitting bestemd is ter *beoordeeling en goedkeuring der plaatsvervangers en tot regeling van hetgeen betrekking heeft tot de nommer-verwisseling*, voor de ligting van *1836*, in de hoofdplaats *Assen*, zal worden geopend op Maandag den 11den April aanstaande, en dat voorts de belanghebbenden in die zitting zich voor den Raad moeten sisteren,

Uit het kanton Emmen op dingsdag den 12 April 1836.
» » » Meppel » woensdag » 13 » »
» » » Hoogeveen » donderdag » 14 » »
» » » Assen en de Kolonien der Maatschappij van Weldadigheid in de Provincie, op vrijdag den 15 April 1836, telkens des voordemiddags te *negen* uur.

Assen, den 25 Maart 1836.

De Gouverneur voornoemd,
D. J. VAN EWYCK.

's GRAVENHAGE, den 22 Maart.

Naar men verzekert, zouden zwarigheden, welke de komst van den baron *Mortier*, nieuw benoemd Fransch Minister aan ons Hof, verhinderd hebben, uit den weg geruimd zijn, en zoude men alsnu dien Minister binnen kort in deze residentie kunnen verwachten.

In het begin dezer maand zijn in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal onderzocht geworden de ontwerpen van wet, welke haar van Regerings-wege zijn voorgedragen en die tot de financien des Rijks in betrekking staan. Bij dat onderzoek is, onder anderen, bij de behandeling van het ontwerp tot vestiging van eene Oostindische schuld, door velen aangedrongen op het ontvangen van mededeelingen, ten aanzien van den staat der geschillen met Belgie, en tevens de wensch uitgedrukt, dat de Regering alle pogingen aanwende, welke zouden kunnen strekken om onzen tegenwoordigen schadelijken toestand, zoo als men dien noemde, te doen ophouden. Eerst dan wanneer eene eindschikking met Belgie zou zijn getroffen, zouden sommigen het doelmatiger achten, dat men tot zulke groote financiele maatregelen, als aan de Kamer zijn voorgesteld, zou besluiten. Wijders achtte men het niet voorzigtig, om, voor dat dergelijke [illegible] tot stand zou zijn gekomen, het Amortisatie-Syndicaat terug te geven, zoo wel de voorschotten, daardoor ten behoeve van de Oost gedaan, als de volle [illegible] aan de schatkist verstrekt, daar, na eene schikking, deze gemeenschappelijke instelling tot eene vereevening zou moeten komen, en het dan wenschelijk ware, dat zij alleen in staat zou zijn die vereevening tot stand te brengen.

Wat het voorstel zelf betreft, heeft men, over het algemeen, aan de vaderlijke bedoelingen der Hooge Regering hulde gedaan, die de lasten der ingezetenen wenscht te verminderen; doch heeft men tevens, hoezeer van dezelfde gezindheid doordrongen, gemeend, dat welligt eene langzaam werkende en zekere verlichting dier lasten de voorkeur verdiende boven eene groote, doch minder zekere, welke door eene plotselinge en dan mogelijk ondragelijke verzwaring der lasten zou kunnen worden afgewisseld. Bij velen vond het denkbeeld eener aan te leggen Oostindische schuld wel bijval; zij keurden het goed, dat de Oostindien, thans in gunstiger omstandigheden verkeerende, de schulden en opofferingen zouden vergoeden, welke ten haren behoeve door het Moederland zijn verstrekt of aangegaan. Nogtans wenschte men niet, dat dit op de voorgestelde wijze zou plaats hebben, waaruit het zou schijnen als of de Oostindien de schuldenaar ware, terwijl die volkplantingen met het Moederland slechts een geheel uitmaakten, en derhalve het denkbeeld van schuldenaar en schuldeischer minder te pas kwam. Hoezeer velen derhalve de zaak zelve zouden kunnen toestaan, zoo meenden zij echter, dat, bij de behandeling van een zoo gewigtig onderwerp, het de Vertegenwoordiging geene inlichtingen behoorde te ontbreken, en dat het haar vooral, door mededeelingen, behoorde te blijken, dat de kolonien nu en in het vervolg in staat zouden zijn aan de thans haar opgelegde verpligtingen te voldoen. Verder verlangt men te weten: op welken grondslag de aangevraagde 140 en 56 millioenen berusten, waarvan de openbaarmaking welligt zou kunnen strekken om in

de volkplantingen zelve de billijkheid der gedane voorstellen te vestigen; of er geen tijd behoorde te worden vastgesteld, waarop de kolonien de voorschotten voor de voldoening der rentebetaling terug zouden moeten ontvangen; welke redenen er bestaan, om het Syndicaat eene zoo groote ruimte van geld te verschaffen; of de Oostindische leeningen van 1826, 1827 en 1828 dadelijk geheel zouden worden ingetrokken; op welke wijze de uitgifte der 4 per cents schuldbrieven zou plaats hebben; of in de wet geene bepalingen, omtrent de amortisatie der schuld, behoorden te worden vastgesteld, enz. Eene groote zwarigheid der leden was gelegen in de verpligting van het Rijk, om de nieuw daar te stellen schuld te waarborgen. Niet alleen dat men meende, dat daardoor, in vele opzigten, het doel, hetwelk men met hare vaststelling beoogt, zou verloren gaan, maar men vreesde bovendien, dat, wanneer de Oostindiën eens niet in staat mogten zijn aan de hen opgelegd wordende verpligtingen te voldoen, het Rijk alsdan onverwacht tot de rentebetaling dezer schuld zou worden verpligt, waarvan velen de schromelijkste gevolgen voorspelden. Het was uit dien hoofde, dat sommigen de voorkeur bleven geven aan het jaarlijks door de kolonien naar Nederland overmaken der batige saldo's, welke tot vermindering der Rijksschuld zou kunnen strekken. Men stelde zelfs voor, dat er door het Rijk eene nieuwe schuld, tegen mindere rente dan vijf per cent, zou worden aangegaan, welke op de baten der Oostindische bezittingen gegrondvest zou kunnen zijn, doch waarvoor het Rijk niet als borg zou behoeven op te treden, en waardoor men nogtans hetzelfde doel, intrekking der Rijksschuld van vijf per cent en vermindering van lasten voor de natie, zou kunnen bereiken.

Wat meer bijzonder het tweede deel der voordragt, het ter dienste van het Amortisatie-Syndicaat vestigen eener schuld van 55 millioen op de Oostindische bezittingen aangaat, hebben velen de splitsing der wet [illegible], omdat zij in dit tweede deel meerdere bezwaren dan in het eerste meenden te vinden. Men zag geene noodzakelijkheid tot eene vervroegde aflossing der Oostindische leeningen, te minder omdat in 1838 — 1839, volgens de bestaande wetten, de staat van het Amortisatie-Syndicaat zou behooren te worden opgemaakt, en men eerst dan zou kunnen oordeelen of er noodzakelijkheid bestond om het saldo dezer leeningen, voor den tijd, aan het Syndicaat terug te geven. Eindelijk heeft men te dezen aanzien nog opgemerkt, dat, daar het Syndicaat nu zijne voorschotten scheen terug te moeten vorderen, het Rijk ook verpligt was, deze aan die instelling terug te geven; dat men in de gedachte verkeerd had, dat de gedane voorschotten eerst bij eene eindschikking met Belgie zouden behooren te worden terug gegeven, en men derhalve in eene teruggave, op dit oogenblik, niet kon bewilligen; en dat men de terugbetaling van zoo vele voorschotten, zelfs vooruit, niet geraden oordeelde, daar men steeds met verlangen het oogenblik te gemoet zag, dat het Amortisatie-Syndicaat zou worden vereffend en opgeheven.

— Den 24 Maart. Naar men verneemt zal Z. M. de Koning, benevens het koninklijk Gezin, kort na Paschen, zich naar Amsterdam begeven; alvorens verwacht men de openbare beraadslaging en afdoening der aanhangige financiële wetten.

— In de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is laatstelijk onderzocht geworden het ontwerp van wet, strekkende tot voorziening in de volle rente-betaling der nationale schuld op den 30sten Junij en 31sten December 1836. Gelijk bij vroegere beraadslagingen over hetzelfde onderwerp, hebben de leden inlichtingen verlangd omtrent den staat onzer geschillen met Belgie; de hoop geuit, dat weldra daarmede eene eindschikking zou worden gesloten, en den wensch te kennen gegeven, dat de Regering alle pogingen zou aanwenden, om den tegenwoordigen toestand te doen ophouden. Nopens de betaling zelve waren de gevoelens uiteenloopende: volgens den een was de betaling noodzakelijk en doelmatig, maar naar de meening van anderen behoorde daarmede te worden opgehouden. Tegen de wijze van voldoening dezer renten, namelijk door de vermeerdering der Oostindische schuld, zijn vele bedenkingen gemaakt. Al dadelijk deed zich bij velen de vraag voor, of de Oostindiën wel in staat zouden zijn dit voorschot te doen. Maar bovendien merkte men aan, dat men het als weinig overeenkomstig met eene voorzigtige staatkunde beschouwde, dat men de rente eener schuld, die eens ten laste van Belgie zou moeten komen, op den Oost overdroeg, tot welke bezitting Belgie in geene betrekking staat, en die daardoor als schuldeischer zou kunnen worden afgewezen; dat men het, dienvolgens, raadzamer oordeelen zou, dat het Amortisatie-Syndicaat met de betaling zou voortgaan, en dat, indien het zich daartoe thans niet in staat mogt bevinden, het wenschelijk ware, dat er, te zijnen laste, eene geldleening, bij voorbeeld tegen 4½ per cents, zou uitgeschreven worden, om in deze rentebetaling te voorzien. Wijders heeft men verlangd, dat, even als in de laatste jaren, slechts voor de renten van één half jaar, en dus voor die van 30 Junij, zorg gedragen zou worden.

Nog zijn in de afdeelingen overwogen geworden de ontwerpen van wet, vaststellende 's Rijks gewone ontvangsten en uitgaven voor een tijdvak van tien jaren, aanvang nemende met 1837. Sommige leden hebben de noodzakelijkheid eener begrooting, welke eenige jaren zou in stand blijven, erkend; doch andere leden hebben de doelmatigheid daarvan bestreden, en zelfs hun leedwezen betuigd, dat de Regering dit punt, bij eene toekomstige wijziging der Grondwet, [illegible]. Welke denkwijze men ook over de doelmatigheid eener tienjarige begrooting mogt aan den dag leggen, vond men het echter ongeraden, in den steeds voortdurenden onzekeren staatkundigen toestand, eene begrooting voor tien jaren, daar te stellen zonder dat het zelfs bekend is welke de uitgestrektheid van ons Rijk zal zijn. Andere leden verklaarden, dat zij hunne goedkeuring aan de begrootingswetten zouden kunnen hechten, indien zij, in plaats van voor tien jaren, slechts voor drie jaren werden voorgesteld, zijnde de nog overige tijd van het tienjarig tijdvak, hetwelk met den 31sten December 1839 eindigt. In dien tusschentijd zou men den loop der staatkundige omstandigheden kunnen afzien, en tevens, voor het derde tienjarig tijdvak, nieuwe begrootingswetten in gereedheid kunnen brengen. Indien de Regering dit mogt besluiten dan zouden sommigen de begrooting van 1836 voor drie jaren kunnen verlengen, daar zij toch voor gelijke omstandigheden is opgemaakt, als waarin wij ons nog op dit oogenblik bevinden. Wijders heeft men op de herziening van vele belastingwetten aangedrongen. En eindelijk hebben de tegenstanders eener tienjarige begrooting nog gemeend, dat, ten gevolge eener vaststelling daarvan, de zoo wenschelijke en ook voor 's Lands geldmiddelen, naar zij oordeelden, noodzakelijke herziening der Grondwet, gedurende al dien tijd zoude worden uitgesteld.

— Den 25 Maart. Naar men verneemt, zijn bij de Tweede Kamer thans reeds ingekomen de antwoorden der Regering op de bedenkingen, die in de afdeelingen gemaakt zijn omtrent de financiële ontwerpen van wet. Bij deze antwoorden zijn gevoegd eenige wijzigingen der ontwerpen, waaronder deze eene der voornaamste is, dat de begrooting, in plaats van voor 10 jaren, voor *drie* jaren (1837 tot 1840) wordt

voorgedragen. Heden wordt over die antwoorden in de afdeelingen gehandeld. Men verzekert, dat in die antwoorden, onder andere, gezegd wordt, dat, sedert de mededeelingen, die in 1835 door den Minister van buitenlandsche zaken aan de vergadering zijn gedaan, volstrekt niets is voorgevallen, hetwelk tot eenige onderhandeling, zelfs niet tot eenige staatkundige openingen, geleid heeft, en dat alzoo, bij ontstentenis van alle wisseling van meening over onzen staatkundigen toestand, de Nederlandsche regering, in stede van eenige nieuwe mededeeling te *kunnen* doen, met gespannen verwachting, maar tevens met gelatenheid, het oogenblik verbeidt, op hetwelk haar de weg verder zal zijn geopend, om hare regtvaardige belangen op eene gematigde wijze in de schaal der algemeene staatkunde te doen wegen, en *zulk* een einde te helpen bespoedigen, als met de ware en duurzame welvaart des volks, en ook met de wenschen der vergadering, zal overeenstemmen.

PARYS, den 20 Maart.

Het voornaamste dagblad van de partij der afgetredene Ministers gaat voort met de menigte opte-zetten tegen de [illegible] van Rusland, en beweert, dat het [illegible] van St. Petersburg niets minder beoogt, dan het uitroeijen van het katholicismus in Polen, als het eenige middel, om de nationaliteit van dat land met de daad te kunnen verdelgen.

— Men verhaalt, dat, zoo al de Regering tot eene gewapende interventie in de Spaansche zaken besluiten [illegible] vestingen van Spanje.

De Koningin van Spanje heeft bij een besluit van den 9den, op weinige uitzonderingen na, alle kloosters, conventen, collegien, congregatien en andere monniken-gestichten, zoo in Spanje als de aanhoorige eilanden en Afrikaansche bezittingen, afgeschaft, daaronder begrijpende die der wereldlijke heeren, der vier militaire orden en van St. Jan van Jeruzalem. Het bedoelde decreet is niets meer dan een gevolg van de reeds te voren tot stand gebragte verordeningen, tot afschaffing der kloosters en ter aanwending van derzelver bezittingen en inkomsten ten nutte van den Staat. Hetzelve heeft dan ook geenen invloed gehad op den prijs der Spaansche fondsen.

Het blijkt verder uit ontvangen berigten, dat de omwentelings-geest zich op nieuw in Spanje heeft geopenbaard, en dat in Valencia omstreeks den 6den Maart onlusten zijn uitgebroken, ten gevolge van welke de generaal *Carratala*, welke aldaar het bevel voerde voor en in naam van de Koningin-Regentes, zijn bewind heeft moeten nederleggen, en de vlugt nemen.

— Den 22 Maart. Gisteren is bij de Gedeputeerden verslag uitgebragt over de wet, waarbij een suppletoir crediet voor de geheime uitgaven der politie wordt gevraagd. De rapporteur, de heer *Dumon*, verklaarde, dat de commissie de noodzakelijkheid van het verleenen dier sommen had ingezien, nademaal de Regering steeds een waakzaam oog moest houden over de geheime genootschappen, die zoo veel kwaads hebben gebrouwen en, hoezeer tegenwoordig door strenge wetten beteugeld, nog niet geheel ontbonden zijn en steeds van nieuwe plannen tot zamenzwering zwanger gaan; daarenboven ook op de bewegingen van woelzieke vreemde uitgewekenen moet letten, en nog te zorgen heeft tegen complotten op de Spaansche grenzen, waartoe de droevige burgerkrijg in het Schiereiland te veel aanleiding geeft. Hij betoogde verder, dat de Kamer dit crediet als een blijk van haar vertrouwen in het Ministerie moest toestaan, te meer omdat het zich verbonden had de sedert vijf jaren aangenomen politiek te zullen volgen, die zonder hardheid noch zwakheid alleen in staat is geweest om den vrede in het land te bewaren en over de woelingen van allerlei aard te zegepralen.

Vervolgens is bij de Kamer de beraadslaging aangevangen over het voorstel van den heer *Gouin*, wegens de reductie der renten, of liever over het advies der commissie, om deze zaak tot het volgend jaar uit te stellen. Daarna is de discussie tot morgen geadjourneerd, wanneer de heer *Laffitte* het woord zal voeren.

— Thans zegt men, dat de Fransche Regering besloten heeft, niet tusschen beide te komen in de Spaansche zaken, en het aanzoek van wege Spanje tot de interventie, dat door Engeland ondersteund zou zijn, op de stelligste wijze heeft afgewezen.

[illegible] spreekt men van gevechten, die ten nadeele der Carlisten zouden uitgevallen zijn.

— Den 23 Maart. Gisteren heeft de Kamer der Gedeputeerden de beraadslaging over de reductie der 5 pct. renten voortgezet en gesloten.

De heer *Lafitte* heeft het voorstel der commissie bestreden.

De Minister *d'Argout* heeft den spreker beantwoord, en daarbij deszelfs berekeningen omtrent een deficit trachten te weerleggen. Eindelijk is men overgegaan tot de stemming over het voorstel der commissie, hoofdzakelijk inhoudende: dat de Kamer, zich grondende op de motieven van het rapport harer commissie en op de door de Ministers gegevene inlichtingen, de beraadslaging over het den 6den Februarij in aanmerking genomene voorstel *adjourneert*, welk voorstel ten doel had, om door den Staat het aan denzelven toekomende regt van aflossing zijner schulden te doen uitoefenen." Dit voorstel is aangenomen met eene overgroote meerderheid van stemmen; ten meeste hebben slechts 40 leden zich tegen hetzelve verklaard. Vervolgens is door den heer *Salverte* voorgesteld, om bij het genomene besluit deze bepaling te voegen »dat de Kamer zich het regt voorbehoudt, om het bovenvermelde adjournement te doen ophouden en de beraadslaging te hervatten, wanneer zij het raadzaam zal oordeelen, hetzij in den loop der tegenwoordige zitting, of in de aanstaande zitting." Morgen zal over deze bijgevoegde bepaling

worden beraadslaagd.

— Een onzer dagbladen meldt, dat de baron *Mortier* naar 's Gravenhage vertrokken is. Hetzelve voegt er bij, dat zijne zending ten doel heeft, om gevolg te geven aan openingen, die gedaan zijn wegens het afdoen der Hollandsch-Belgische geschillen.

Mijne geliefde echtgenoote *J. Booteman* beviel heden, door Gods goedheid, van eene welgeschapene dochter.

A. VAN TENDEREN,
Hoofd-Controleur van het Kadaster.

Groningen den 23sten Maart 1836.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.
PROVINCIE DRENTHE.
AANBESTEDING.

Op dingsdag den 5den April des jaars 1836, des middags te 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den Gouverneur der provincie Drenthe, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, in de provincie Drenthe, aan het lokaal van het Gouvernement te Assen, worden aanbesteed:

Het maken van een rijweg van verbrijzelde keijen in de aarden baan van een gedeelte des grooten wegs der 1ste klasse n°. 1, zijtak n°. 2, tusschen Assen en Meppel, bepaaldelijk tusschen het reeds aldaar bevloerde gedeelte, onder de gemeente Smilde, bij een baak n°. 14 bij de Wittelter schutsluis, onder de gemeente Diever, over eene lengte van 8950 ellen, en zulks met de leverantie van alle de voor deze werken benoodigde materialen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Gouvernement der provincie Drenthe te Assen, ter lezing liggen te 's Gravenhage in de voornaamste logementen, en voorts op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende zes dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat *A. C. Kros*, te Assen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN DOORN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.
PROVINCIE DRENTHE.
AANBESTEDING.

Op dingsdag den 19den April des jaars 1836, des namiddags te twaalf ure, zal, onder nadere approbatie, door den Gouverneur der provincie Drenthe, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, in de provincie Drenthe, aan het lokaal van het Gouvernement, te Assen, worden aanbesteed:

Het gedeeltelijk vernieuwen en herstellen, mitsgaders het onderhouden gedurende zes achtereenvolgende jaren, van eenige verspreide Rijksbruggen en van de Dellen- en Maffinger-dijken, gelegen in de provincie Drenthe, ingaande met den dag der approbatie dezer aanbesteding, en eindigende met den 31sten December 1841, met de leverancie van alle daartoe benoodigde materialen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Gouvernement der provincie Drenthe, te Assen, ter lezing liggen, te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen; en voorts op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende acht dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing *in loco* worden gedaan en voorts nadere [illegible] van den Waterstaat, *A. C. Kros*, te Assen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN DOORN.

De Heer *A. Boele*, *Med. Chir. et Art. Obst. Doctor*, de betrekking van *STADS DOCTOR* te *ASSEN* aangenomen, doch later, door bij ZeWelEd. Z.Gel. veranderde omstandigheden, voor de aanvaarding van dezelve hebbende moeten bedanken, ten gevolge waarvan *die betrekking* op nieuw *vakant* is geworden, wordt ter vervulling dezer vakature verlangd een *Medicinae Doctor*, tevens *Doctor* in de *Vroedkunde* en bevoegd tot de *uitoefening* der *Heelkunde*. Aan deze betrekking is verbonden eene jaarwedde van *vier honderd guldens*, waarmede echter *niet* zal mogen gepaard gaan het leveren van *geneesmiddelen*, voor zoo veel de gemeente betreft. Om voor de benoeming in aanmerking te komen, zullen men zich aan het Stedelijk Bestuur, in *persoon*, echter *vrij van port*, behooren aanmelden vóór den *laatsten April 1836*, met overlegging der bewijzen van Bevoegdheid.

PRIJS-COURANT DER NEDERLANDSCHE EFFECTEN.

Amsterdam, den 25 Maart.

Werk. Schuld 2½ pct. 56 a 56⅛ | Kans-Biljetten . . 25 a 25⅛
Dito 5 pct. . . 101 a 101⅛ | Amort. Syndicaat . 97½ a [illegible]

Te Assen, bij C. VAN GORCUM, *Provinciale Drukker.*